

[Hækkerup.]

hyggelig Gennemlæsning af Ministerens Begrundelse i Bemærkningerne finder jeg alligevel, at Begrundelsen er overmaade svag.

Allerede i 1922, da vi forhandlede om den gældende Lov, var mit Parti mod Bevillingssystemet, og vi gik kun med til Loven med stor Resignation for i det hele at faa en Lovordning til Afløsning af den tidligere Vilkaarlighed. Den hittidige Bevillingsuddeling har i høj Grad styrket min og mit Partis Modstand mod Systemet. Jeg kender langtfra alle Bevillingshavere, men naar man ser paa Listen over dem, der har Bevilling her i København, er der alligevel adskillige Ting, man kommer til at undre sig over. Gud bevares, det er som Helhed hæderlige og retskafne Mænd og Kvinder, der har faaet disse Bevillinger, men det er alligevel saaledes, at man uvilkaarligt griber sig selv i Armen og siger: Hvad i al Verden har disse Mennesker gjort, som har gjort dem fortjent til en saa stor Fordel, som en god Biografbevilling er? Det er i alt Fald meget faa af dem, der staar paa Listen over Bevillingshavere her i København, hvis Adkomst til at faa Bevilling er saa iøjnefaldende, at den ikke giver Anledning til Kritik. Det hele har et vilkaarligt og tilfældigt Præg. Og man hører endda ofte om rene Meningsløsheder. Der blev mig forleden tilsendt et Eksempplar af et Blad, som jeg for øvrigt ikke kender, *Folkets Presse*. I det findes der en Artikel om, at en Filmsinstruktør, der bor i Amerika, aarligt faar 17 000 Kr. som sin Halvdel af Bevillingen til et Biografteater, som han aldrig har set.

Jeg ved ikke, om denne Fremstilling er rigtig, men hvis den er det, maa jeg sige, at saa er dette Forhold for det første kemisk rensat for sund Fornuft, og for det andet er det i høj Grad i Strid med Loven, der jo udtrykkelig forlanger, at Bevillingshavere skal bo i Nærheden af det Sted, hvor Bevillingen udnyttes. Der fandtes i samme Blad en anden Meddelelse om, at en Institution her i København, som hedder „Borgernes Hus“, havde faaet halvt Løfte saavel af Politidirektøren som af den højtærede Justitsminister om at faa en Biografbevilling; hvorfor den skulde have den, var for Bladet en Gaade. Jeg kender ikke disse Tilfælde, jeg ved ikke, om de er rigtigt fremstillet, jeg fremdrager dem kun, for at den højtærede Justitsminister kan faa Lejlighed til at svare, enten her eller senere, naar Sagen behandles i Udvalg. Men som det ogsaa fremgik af den

foregaaende Talers Citat af Borgmester Kaper, er det jo ofte paastaet, at der i København findes Bevillingshavere, i hvis Kontrakt Bevillingsudøveren har faaet indført en Bestemmelse om, at Bevillingshavere ikke maa have noget som helst med Bevillingens Udøvelse at gøre, han har kun og maa ikke have andet med den Sag at gøre end at modtage de Penge, han faar som Afgift. Det forekommer mig at være et Forhold, som vi ikke vedblivende kan være bekendt, samtidig med at det i Virkeligheden, samfundsmæssigt set, er en meningsløs Ødselhed.

Ja, men det vil blive bedre i Fremtiden, siger Justitsministeren, idet han i sit Lovforslag § 1, sidste Stykke, bestemmer, at nu kan en Bevilling eller Godkendelse som Leder af et Biografteater kun meddeles Personer, der paa fyldestgørende Maade godtgør at have fornøden Indsigt i Forhold vedrørende Biografteatervæsenet. Hvad vil nu det sige? Ja, det er i Virkeligheden kun en ny Fortolkningsopgave, den højtærede Minister herved stiller sig selv overfor. Hvem har fornøden Indsigt i Biografteatervæsen? Ja, jeg er tilbøjelig til at mene, at en hel Mængde af de nuværende Bevillingshavere i alt Fald *ikke* har det, saa de skulde altsaa vel gaa ud, hvis denne Bestemmelse bliver vedtaget. Men hvem har i det hele fornøden Indsigt? Hvordan skal det forstaas? Er det Filmsforfatterne, der har fornøden Indsigt? Er det Filmsskuespillerne eller Skuespillerinderne? Et det Filmfotograferne? Er det Finansmændene, de, der finansierer Teatrene? Er det Regnskaberne? Er det de uniformerede Dørvogtere, der staar ved Indgangen og hører, hvad Publikum siger? Eller er det Plakatkæberne, der gaar og hører Folks Mening paa Gaderne? Hvad skal der forstaas ved fornøden Indsigt? Det bliver et Fortolkningsspørgsmaal, som vil stille Justitsministeren overfor Forhold, der med fuld Ret kan kritiseres lige saa skarpt, som den hittidige Uddeling med Rette er blevet. Det samme gælder for øvrigt ogsaa Bestemmelsen i § 3 om, at en Enke ikke fortsat kan besidde en Bevilling, uden at hun godtgør, at hun har fornøden Indsigt til at udnytte den, i modsat Fald skal der en godkendt Leder med fornøden Indsigt til at hjælpe hende.

Jeg vil resumere min og mit Partis Modstand mod Bevillingssystemet deri, at det skaber Muligheder for Tilfældighed, for Vilkaarlighed, for Protektion, for personlig Paagaenhed, at det kan stille Formuebetingelser o. s. v., alt sammen Ting, som er